

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. rugpjūčio 24 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Sigitos Rudėnaitės (kolegijos pirmininkė), Gedimino Sagačio ir Jūratės Varanaukaitės, susipažinusi su 2023 m. rugpjūčio 16 d. paduotu atsakovo R. M. kasaciniu skundu dėl Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. birželio 22 d. sprendimo peržiūrėjimo

nustatė:

Kasaciniu skundu atsakovas prašo panaikinti Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. birželio 22 d. sprendimą, o Klaipėdos apylinkės teismo 2023 m. kovo 13 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Atsakovo kasacinis skundas grindžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą, ir argumentuotai pagrįsti, kad šis teisės pažeidimas turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, ir argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovas kasaciniame skunde nurodė šiuos argumentus: 1) Lietuvos Respublikos daugiabučių namų ir kitos paskirties pastatų savininkų bendrijų įstatymo 14 straipsnio 8 dalies ir Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 1.63 straipsnio 4 dalies taikymo klaidos – atsakomybė už bendrijos vienasmenio valdymo organo (pirmininko) priimtus sprendimus teko ne tuos sprendimus priėmusiam subjektui, o perkelta atsakovui. Atsakovui nepagrįstai buvo perkelta trečiojo asmens sprendimų teisėtumo, jų priėmimo aplinkybių, motyvų įrodinėjimo našta, taip pažeidžiant bendruosius teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principus; 2) teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos bylose, kai ieškiny pareikšiamas netinkamas atsakovui. Atsakovas negali nei atsakyti už bendrijos valdymo organo (pirmininko) veiksmų teisėtumą, nei atlyginti iš tokių veiksmų kylančių nuostolių bendrijai. Kasacinio teismo praktikoje laikomasi nuoseklios pozicijos, jog aplinkybė, kad ieškiny pareikštas netinkamas atsakovui, sudaro pagrindą ieškinį atmesti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-251-611/2015). CK 1.138 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad civilines teises įstatymų nustatyta tvarka giną teismas, neviršydamas savo kompetencijos, šiame straipsnyje nurodytais ir kitais įstatymų nustatytais būdais. Toks teisinis reglamentavimas suponuoja bylą nagrinėjančio teismo pareigą įvertinti, ar ieškovo pasirinktas teisių gynybos būdas atitinka įstatyme įtvirtintą reglamentavimą, ar toks būdas gali būti taikomas konkrečius teisių pažeidimo atvejais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-64-421/2022); 3) teismui nevertinus atsakovų pagal kiekvieną reikalavimą tinkamumo ir patenkinus ieškinio reikalavimą, atsakovui nepagrįstai teko bylinėjimosi išlaidų našta – tiek pareigos už kitą asmenį ginti to asmens sprendimus, tiek bylinėjimosi išlaidų našta dėl reikalavimo pripažinti ginčo sutikimus negaliojančiais; 4) teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos vertindamas ieškinio senaties praleidimo priežasties svarbą; netyrė, ar atsakovas galėjo ir turėjo žinoti, kad bendrijos pirmininkas, išduodamas ginčo sutikimus, viršija savo įgaliojimus. Kasacinio teismo praktikoje pabrėžiama, kad derybos gali būti vertinamos kaip svarbi priežastis atnaujinti ieškinio senaties terminą tik tuomet, kai šalys išeina už įprastų tarpusavio derybų ribų (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-217-943/2023). Nagrinėjamu atveju šalys neišėjo už įprastinių derybų ribų; 5) teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos nagrinėjant ir tenkinant materialinių teisių padarinių nesukeliantį reikalavimą. Ieškovė savo skolos reikalavimą grindė tuo, kad atsakovas sukūrė ir nesuderinęs su bendrija prie komunikacijų prijungė papildomai sukurta sklypą, tačiau nereikšė reikalavimų dėl pirmojo sklypo prijungimo prie komunikacijų. Tai reiškia, jog 2018 m. spalio 10 d. bendrijos pirmininko atsakovui išduoto sutikimo ginčijimas ieškovei nesukuria teisių padarinių. Kasacinio teismo praktikoje nuosekliai laikomasi taisyklės, jog materialinių teisių padarinių nesukeliantis reikalavimas negali būti savarankiškas bylos nagrinėjimo dalykas, nes jo nagrinėjimas ir patenkinimas nėra teisės į teisminę gynybą įgyvendinimas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-241/2013).

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamo teismo procesinio sprendimo motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, vertina, kad kasaciniame skunde nekeliamas teisės klausimų, atitinkančių CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentai nepagrindžia, kad teismai netinkamai aiškino ir

taikė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas ir kad tai galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo priėmimui (CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punktą). Kasacinio skundo argumentai taip pat nepagrindžia nukrypimo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimo.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio ir 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Nepriėmus kasacinio skundo, grąžintinas už jį sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Grąžinti atsakovui R. M. (a. k. (duomenys neskelbtini) 261 (du šimtus šešiasdešimt vieną) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2023 m. rugpjūčio 14 d. akcinės bendrovės „Swedbank“ mokėjimo nurodymu Nr. 293.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Sigita Rudėnaitė

Gediminas Sagatys

Jūratė Varanauskaitė